

sluttet en Overenskomst, hvori Bestemmelsen om Minimallønnen er optaget, at komme til Arbejdsgiveren for at forhandle med ham om, hvilken Løn de skal have, og det er da Regelen, at man forhandler sig til Rette, saaledes at Arbejderen faar mer eller mindre over Minimallønnen. Men det er ikke i ret mange Virksomheder, at nogen Arbejder arbejder til Minimallønnen, langt mindre under den, hvilket ogsaa vilde være overenskomststridigt. Jeg har nu forklaret Begrebet Minimalløn, som jeg opfatter det, og naar man saa skulde definere Forskellen mellem Minimalløn og Mindsteløn, vilde jeg sige, at efter min Forstand maa Mindsteløn forstaas derhen, at det er den mindste Løn, som betales for et bestemt Arbejde i en bestemt Virksomhed eller paa en bestemt Egn, og den vil i de allerfleste Tilfælde, ja, saa at sige i alle, ligge en Del over Minimallønnen. Derfor er de to Ting ikke et og samme. Men hvis de ærede Medlemmer, der har været saa stærkt imod Bestemmelsen om Mindsteløn og lader til ligefrem at hade Ordet i denne Forbindelse, vil være med dertil, saa kunde jeg godt tænke mig, at vi kunde tale om denne Sag, naar Lovforslaget kommer i Udvalg. Jeg for mit Vedkommende kunde godt tænke mig, at vi f. Eks. i § 20, 2det Stykke, slettede alt, hvad der staar i 4de Linie fra 1ste Komma og hele 5te Linie; saa falder det Ord jo fuldstændig ud. Hvis de ærede Medlemmer kan tiltræde det, vilde jeg for mit Vedkommende kunne gaa med dertil.

Der har været talt om Betalingen for Nødarbejder og om, at det var meget betænkeligt at betale dette lavere end overenskomstmæssigt, og det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) udtalte i Lørdags, ganske vist under et andet Lovforslags Behandling, at hvis man gik til at betale en mindre Løn end den overenskomstmæssige, vilde Resultatet meget let blive, at Arbejdsmodet hos Arbejderne blev mindre; de vilde bestille mindre, Arbejdstempoet vilde blive sat ned. Jeg tror neppe, det vilde blive Tilfældet, for jeg tror ikke, at Arbejderne nu mere er glade ved at gaa ledige, selv om de faar Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg tror derfor ikke, at den Frygt har noget paa sig. Hvis den skulde have noget paa sig, kunde jeg fristes til at sige, at saa tror jeg, det ærede Medlem, der staar

og udtaler saadanne Ord offentligt, derved paatager sig et Ansvar, idet jeg kunde tænke mig, at Arbejderne vilde lytte efter, hvad deres Førere staar og siger herinde paa Tingene. Fra Arbejdernes Side kunde det nemt opfattes som et Raad til dem om ikke at skynde sig for stærkt, naar de skulde have en mindre Betaling for Arbejdet. Jeg har i Grunden ikke de ærede Medlemmer, der har talt som antydnet, mistænkt for at ville bearbejde Arbejderne i Retning af, at de skulde drive ved Arbejdet, selv om det blev betalt med en mindre Løn, men de ærede Medlemmer og deres Partifæller i det andet høje Ting — det samme lyder for Resten paa Møder ude i Landet og i deres Presse — har i den senere Tid været meget forhippede paa i visse Tilfælde at vælte Ansvaret over paa Regeringen og Rigsdagen i Tilfælde af, at dette eller hint blev vedtaget. Det forekommer mig, at de samme ærede Medlemmer kunde blive udsat for at komme til at staa med et Ansvar, som blev lidt for tungt for deres Skuldre.

Imidlertid, det mest nødvendige af det hele er at skaffe Arbejde. Det er mere nødvendigt at skaffe Arbejde end at skaffe Understøttelse, for vi kan nu en Gang ikke blive ved at leve af Understøttelser. Men hvis Nødarbejderne ikke i de fleste Tilfælde eller helst i alle Tilfælde bliver af en saadan Natur, at de baner Vej for Arbejde af normal Art, altsaa saaledes, at det private Initiativ kan komme til at tage fat igen, bliver Nødarbejderne kun til en midlertidig Hjælp, og de vil da høre op af sig selv. Vi kan ikke alle Dage leve af Understøttelse eller af Nødarbejder — Nødarbejder vil i de fleste Tilfælde være Arbejder, som kan opsættes —, og jeg mener derfor, det er af overmaade stor Betydning, at man søger at finde den Slags Arbejder, som kan bane Vej for, at det almindelige Arbejde kommer til at gaa sin Gang. Jeg har spekuleret en hel Del over det Problem, og jeg er kommet til det Resultat, at den sikreste Vej til at faa det normale Arbejde i Gang er at faa Byggeriet sat i Gang, idet jeg mener, at Byggeriet er Nøglen til alt dansk Erhvervsliv udenfor Landbrug og maaske Fiskeri.

Hvorfor er da Byggeriet gaaet i Staa? Det kan maaske være af forskellige Grunde — nogle mener af een Grund, og andre mener af en anden —, men de fleste mener